

Červené Poříčí

Kraj: Plzeňský

Správní obvod: Klatovy

Nadmořská výška: 372 m n. m.

Počet obyvatel: 229

Adresa URL: www.cerveneporici.cz

Okres: Klatovy

GPS souřadnice: 49.501884N, 13.294445E

První pís. zmínka: 1318 (706 let)

PSČ: 340 12

Historie obce Červené Poříčí

První zmínky o Poříčí v historických pramenech se objevují v roce 1318, kdy v listinách vystupují Jaroslav z Poříčí a jeho bratr Drslav. Majitelé poplužního dvora poříčského a vsi v období vrcholného středověku nejsou příliš známí. Vystupuje zde Radislav z Kocova, který ves vlastnil kolem roku 1411. Po něm se pak objevuje pan Jan z Rýzemberka a Rábí v roce 1473. V tu dobu se Poříčí připojuje ke švihovskému panství, kde zůstává až do Jindřicha z Rýzemberka, který prodává poplužní dvůr a ves Jindřichovi Mladotovi z Jimanic. V roce 1569 mění opět ves, dvůr a tvrz majitele. Společně s mlýnem v Jiníně prodává Jindřich Mladota ves Poříčí Mikuláši Šicovi z Drahenic. Tento majitel zahájil stavbu zámku, ale v roce 1571 zemřel. Byl pochován ve vřeskovickém kostele. Vdova Kateřina měla pak velké starosti o zajištění výchovy dcery, jelikož bratři zemřelého Mikuláše, Albrecht a Adam, se nechtěli o výnosy poříčského panství dělit. Celá tato kauza se dostala až před zemský soud, který v roce 1573 rozhodl, že Adam a Albrecht musí své neteři - polosirotkovi - platit do věku 5 let po 6 kopách ročně, posléze po 15 kopách ročně až do eventuelní svatby. Jako věno jí pak měli připravit 500 kop. Poříčského panství se ujal Adam Šic z Drahenic. Jako hospodář se ukázal úspěšný a k poříčskému panství se postupně připojil obojí Třebýcinu, Kokšín, Vosí, Jinín a Kbel. Tento pán zemřel v roce 1591 a byl pochován v horažďovickém kostele. Jeho bratr Albrecht pokračoval v dobrém vedení hospodářství a panství, do své smrti v roce 1606, ještě rozšířil. Po smrti byl pochován vedle své před tím zesnulé manželky Alžběty ve Vřeskovicích. Díky jejich úspěšnému hospodaření se tradovalo krajem pořekadlo: „Borovský jemnost pán Koc má peněz moc. Poříčský jemnost pán Šic, ten jich má ještě víc.“ V linii majitelů pánů na Poříčí z rodu Šiců pokračoval Mikuláš. Tento šlechtic se na jednu stranu ukázal jako jeho předci výborným hospodářem. Panství rozšířil o další vsi. Na druhou stranu byl vyhlášeným bouřlivákem a rváčem. Několikrát dokonce stanul před soudem, aby se zodpovídal „pro výtržnost a pych“. Nejznámějším je jeho incident s Petrem Dobšem Karlem ze Svárova, kterému v potyčce probodl ruku. Díky své povaze se není co divit, že Mikuláš nemohl chybět u českého stavovského povstání v roce 1618. Za účast na něm nezaplatil životem, ale v roce 1623 ztratil 2/3 svého jmění. Včetně poříčského panství. Za výhodnou cenu (za věrné služby císaři) jej pak koupil Filip Adam, svobodný pán z Kronenbergu. Za jeho působení pak ves získala své německé pojmenování Kron-Poritschen. V majetku rodu pánů z Kronenbergu pak Poříčí zůstalo do konce 17. století, kdy jej od sester zesnulého Adolfa Otty z Kronenbergu († 1692) koupil Jan Jiří von der Hauben. Tento pán posléze spojil dvě velká panství v regionu - Poříčí a Roupov - do jednoho hospodářského celku. Tento pán byl znám jako udatný voják ve službách císaře. To se mu stalo osudným, když v roce 1716 padl. Poříčí zdědila jeho sestra Františka Augusta, vdaná hraběnka Törring.

Ta v roce 1758 uvedla na poříčské panství svého syna Norberta. Nový majitel se však ukázal jako špatný hospodář a panství rychle zadlužil. Byla proto vyhlášena veřejná dražba. Díky ní se novým pánem na Poříčí stal bavorský vévoda Franz Kliment. Po jeho smrti v roce 1795 zdědil poříčské panství jeho bratr Maxmilián Josef. Následně se přes vévodu Ferdinanda, velkovévodu Leopolda II. a Ferdinanda V. stalo panství majetkem císařského rodu Habsburků (viz kap. 1). V něm zůstal až do roku 1918. V rozmezí let 1919 - 1921 spadl velkostatek Červené Poříčí po vnucenou správu habsbursko - lotrinských statků. Nakonec se roku 1922 stal majetkem československého státu.

